

de zon parelt
lente
op mijn huid

ANAÏN BOVING

de ZON parelt

Lente

op mijn huid

ANAÏN BOVING

de zon parelt
lente
op mijn huid

-uitgave gratis e-boek

-teksten ANAÏN

beeldende kunst
www.nobel.be

BOVING AN – ANNIE – ANAÏN

-copyright ANAÏN BOVING
Casa ISIS - rotselaar – wezemaal
an.boving@base.be

2012

de zon parelt
lente
op mijn huid

poëzie over Leven Liefde en Schoonheid

een late herfstavond
de eerste woorden
de eerste zinnen
verschijnen duidelijk
in mijn geest
en...op papier
een intens gevoel van geluk
vervult mij

jaar na jaar
verschijnen nieuwe parels
over Leven Liefde en Energie
voorbij ziekte afscheid en dood
straalt meer dan ooit
de ZON – de Levensbron
het Eeuwige Licht het Eeuwige Zijn

lees geniet laat je doordringen
van een Liefdevolle Kracht en Schoonheid
in dit boek vol Lente-parels

met een warme Harteknuffel

in Licht en Liefde
Namasté

ANAÏN

uit de sterren

ben IK geboren

LIEFDE

is mijn Naam

de zon parelt
lente
op mijn huid

schittert het nieuwe
Licht
met volle Kracht
in het ontwakende
Leven
sluimert de aarde
in een gloed van
Liefde

en Schoonheid
straalt
alom

geluk

het zweeft
licht
torenhoog
boven
berg
en
dal
geruisloos
hoog
naar de Einder toe

de dag geeuwt
en rekt
en strekt
het morgenrood
in zijn geheugen

Ik Ben
een Goddelijk
Lichtend Wezen

Ik Ben
een Mens
gedragen door
het Kosmische gebeuren

Leven

geluk
kent geen naam

en toch noem
ik je
lichtend
als het zonnelicht
het strand
de stad
en de hemel
klaart

dekt je mantel
mij zacht
toe

een kind geborgen
in de warmte
van de moederschoot
gewiegd
door het vruchtwater
vertederd
en geheeld
door innige
momenten
van welzijn
gedragen
door de tijd
en de ruimte
naar morgen
toe

geluk

wanneer
de nacht verdwijnt

en jij
mijn tover geheel
doorbreekt

wanneer
zonnestralen
het licht omhullen
en verwarmen

wanneer
je lach
het laatste restje
van mijn verdriet
heelt

wanneer
je hart
ook mij verblijdt
en welkom heet

dan ben ik
bij
je Thuis ...

zacht
drijf ik mee

de golven
geven de richting aan
en bespoelen telkens weer
opnieuw
het blanke strand

mijn handen
grijpen naar de
aarde

ik anker mij nog
even vast
in je huid

en los dan langzaam
mijn greep
je wiegt mij teder
en geborgen
als in een moederschoot

je omhult mij
streelt zacht
mijn huid
boetseert
mijn lichaam

nieuw
als het echte
levenswater

ik voel je
zachte
stuwende kracht
en weet mij geborgen

ik kijk ik luister
ik lach ik geniet
en voel je levensadem
langs en in mij stromen
en vervult mij
van een ongekende Energiekracht
Liefde

jij vuurrode
 bloem
met je zwart-groen
 hart
van fluweel
 zo groot
pronkend
in een kleurenveld
 zo mooi
weegt je tederheid
 niet zwaar
of is je Energiekracht
 zo sterk
dat je zelfs
 de sterkste wind
 doorstaat
jij vuurrode bloem
 van mij
jij heet...papaver...

bomen
 wenen
staande
stil hun verdriet
traan voor traan
blad per blad
loslatend
vergetend
 de voorbije dag
zich terugtrekkend
in de komende nacht
de dreef ligt verlaten
de paden bespikkeld
 met geel rood-bruine tinten
en voorbij de poort
stapt eenzaam de wandelaar
 een nieuwe toekomst
 tegemoet

eens
was jij er
voor mij
en ik
voor jou

eens
waren wij samen
en werkten
naar hetzelfde
doel

eens
verstilde je
lach
en werd alles kil
en koud

toch
verkoos ik
te leven
grootser en dieper
dan voorheen

voortaan ... ga ik alleen

een wolkje
een zuchtje vederlicht

ik kijk en
aanschouw

de aarde
zo ruimtelijk
zo vriendelijk blauw
en heerlijk groen

ik knipper even ...

blaadjes ontluiken
bomen dragen hun groen-pracht
zo nieuw
en vrolijk
bloemenknopjes openen zich
en tonen hun reuze hart

vogeltjes stemmen hun melodietjes

dieren groot en klein
ontwaken geeuwen
en strekken hun ledematen
dit belooft een rondedans

en ... ginds
verschijnt een mensenkind
een godenkind ...

minnend
 water
immer golvend
glijdend
 de bootjes
als het leven immer voort

zwemmend
 de eendjes
 liefelijk
als witte parels
 de trotse zwanen
 wijs

bewonderend
 de sierlijke meeuwen
het prachtige geheel
overschaduwd
 door
statige knoeste bomen
 het brugje
 oud
 melancholisch
opening gevend
 voor het vrije water
 een wegje
naar de overkant

een ontroerend weerzien
 hier voel ik
 mij thuis

kra-kra
kri – kri – kri
het concert alomtegenwoordig
verbreekt de stilte
de rust
en de kalmte
van de avond
een zacht glimlachende
blauwe
fluwelen maan
verschijnt boven de boomtoppen
de laatste warmtestralen
toveren de kurkeiken
tot een grillige vorm
licht-schaduw
in het groene geheel
als een sluier
om de zacht bruine rotsen
zachtheid
in en om het maquis
een teder gebaar
als het begin van een
rustige nacht
vol plantengeur
adem je lichaam
boordevol
geniet de laatste volheid
van het zonnige
warme paradijs
een eiland vol variaties
en tegenstellingen
water en bergen
lucht zee en zon

wat is alles mooi
op het Ile de Beauté

La Corse

als je land
zindert
onder de warme
Kracht

je Energie
bundelt
in gebouwen en
tempels

je oog
verder reikt
dan de woestijn
en Leven
zichtbaar
wordt
in mens en dier

je glinsterende
waterloop
je voert doorheen
het vruchtbare landschap

ontmoet je
de ISIS godin

je bent Thuis
in Egypte

een kind

met ogen
parelend
vol zonnelicht

een lach
luid en helder
als kristal

haren blond
en warrig
omkronend
het ronde gezichtje

een kind
een rijkdom
levend als
de toekomst
dragend het heden
voorbij het verleden

een kind
n i e u w

Mijn Kind

langverwacht
en ongeboren
ik streel zacht
je huid
nieuw als
het lentegloren

je handen
je vuistjes
je knuistjes
grijpen naar het Leven
naar de toekomst
het nieuwe gegeven

je oogjes
blinken en schitteren
zonnepunten
in jouw en mijn
Leven

je hartje
klopt
bijna onhoorbaar
zacht
innig
teder
het ritme van de nieuwe dag
het ritme van het Leven

Ik hou van Je

Ik noem je naam
en jij bent Leven
je hart klopt op
het ritme van mijn Liefde
alles wordt in Schoonheid
jou gegeven

Ik heb Je Lief

mijn Lief

voorbij het donker van
de nacht
draag jij mij zacht
naar het ochtendgloren
je kust mijn wang
en jouw hart vertolkt
de tederste zang
waarin ik ooit werd herboren

mijn Lief

Ik ben een parel
glanzend
in het zonnelicht
en koesterend
de warmte
van je hand ...

mijn HART

rondom

golft je Verhaal

intens van blijheid
vreugde vervult mij
 diep in de Bron
het zachte Wezen
dat Kracht tovert
 in dit bestaan

mijn gemoed legt
 zich te rusten
 naast Je

je lippen
je armen
 strelen
 elk gebaar
reiken mij toe

ik geniet
 de gulheid
van je koestering

en langzaam
 verdwijnt
het laatste restje
 van mijn weerstand

Liefde
is nú onze taal

je hand
 streelt
zacht
 mijn huid
 mijn leven

je lippen
 teder
omsluiten mijn mond

je blik
 feilloos
gericht op mijn ziel
 draagt
de warme gloed
 naar
mijn bron van leven

je hart
 deelt
mijn verlangen
en langzaam
 glijden
je handen neerwaarts
 en buigen
zich omheen
 de zachte rondingen
 uitnodigend
voor het
 liefdegebeuren
ik open mijn wezen
en ontvang
 je man-zijn
als een zalving een zegen
de aarde splijt open
bij de grootse
 omhelzing
en verlost
onze zielen
 als één Wezen
de hemelse Kracht schittert om ons heen
 op onze EENHEID
 werd gewacht

je lichaam
 buigt
 rekt
en strekt zich
in mijn verleden

mijn schoot
 is warm
 en vochtig
en omknelt
 zacht
je tederheid

je glijdt mijn geheugen
 voorbij

de roes is
 intens
 zalig

je warme vocht
 stilt
de kilte van
 mijn huid

en even
 overschrijden
 we alle grenzen
en genieten de
 totale werkelijkheid
 imméns
 dit kosmische gebeuren

Ik ben jou
en Jij bent mij
 totaal EEN

een parel
een waterdruppel
het zonlicht
filtert

mijn gedachten
die eindeloos
glijden
over het verre
verleden

ik sluimer
even in

zacht geknuffeld
in
je armen

gedragen
op je levensadem
geheeld
door je woord

Ik wil vrij-en
met de zon

haar stralen
mij laten
omarmen
en schitteren
een nieuwe gloed
een morgenzoen

Ik wil vrij-en
met de zon

mij wentelen
in haar gulle
licht
en elk moment
genieten
een lach
een blij gedicht

Ik wil vrij-en
met de zon

haar warmte
haar stralen
de grootste
energiebron
maakt zacht
mijn wezen
innig en teer
opent
mijn hart
het verlangen naar jou
mijn Lief
vervult mij totaal
mijn lichaam
mijn wezen
mijn zijn

Ik wil vrij-en
met de zon

IK kende JE
gisteren
IK ontmoet JE
vandaag
IK draag JE
in mijn Hart
naar morgen toe
IK heb JE Lief

parels
van
water en
licht
schitteren
een sluier
vederlicht
over de nazomerende
weiden

de zomer
is voorbij
de natuur
koestert teder
de laatste warme zonnestralen

en wacht geduldig
op het nieuwe
ontwaken

immens krachtig
groots
dit wondere gebeuren

graag veelvuldig delen van
deze Zonne-parels

in Licht Liefde Vreugde en Dankbaarheid

NAMASTE tot ziens ANAÏN

